

Spørgsmål 69:

Med henblik på vurdering af regeringens fremregninger af den økonomiske udvikling fra 1993 til år 2000 ønskes følgende spørgsmål besvaret: Kan det bekræftes, at ledigheden i henhold til figur 4.7 c, s. 86 i »Ny kurs mod bedre tider« forventes at falde fra netop det tidspunkt, hvor regeringen fremsatte sin plan?

Svar:

Nej.

Det fremgår af figur 4.7 c, s. 86 i »Ny kurs mod bedre tider«, at ledigheden forventes at stige igennem såvel første som andet kvartal 1993. En vending i ledigheden skønnes ikke at kunne indtræffe før i løbet af andet halvår 1993. Faldet i ledigheden forventes først at kunne tage til mod slutningen af året.

Ved siden af ændringer i husholdningernes og virksomhedernes forventninger har det betydning for en vending af ledigheden i andet halvår af 1993, at der opnås enighed om at iværksætte de dele af »Ny kurs mod bedre tider«, som regeringen har foreslået med virkning allerede i 1993.

Spørgsmål 70:

Med henblik på vurdering af regeringens fremregninger af den økonomiske udvikling fra 1993 til år 2000 ønskes følgende spørgsmål besvaret: Hvad bliver konsekvenserne for ledigheden, betalingsbalance og statsfinanser frem til år 2000, hvis:

- a. Væksten i OECD kun bliver halvdelen af det forventede i »Ny kurs mod bedre tider«?
- b. Forbrugskvoten stiger gradvis fra 73 pct. i 1993/94 til 75 pct. i 2000, (jf. tabel 5.4., s. 124, hvor regeringen forventer en stigning fra 73 pct. til 77,5 pct.)?
- c. Forbrugskvoten er uændret 73 pct. fra 1993/94 til 2000, (jf. tabel 5.4, s. 124, hvor regeringen forventer en stigning fra 73 pct. til 77,5 pct.)?

Svar:

a)

Den forventede realvækst i udlandet i perioden 1995-2000 er i fremskrivningerne sat til 2,1 pct., jf. tabel 5.1., s. 114 i »Ny kurs mod bedre tider«. Dette skøn er temmelig forsigtigt, idet

det er baseret på nogle restriktive antagelser om den økonomiske udvikling i udlandet.

Således antages arbejdsstyrken stort set ikke at vokse i udlandet i perioden 1995-2000, og den årlige produktivitetsvækst er sat til 1,8 pct., hvilket er i underkanten af de historiske erfaringer. I perioden 1970/1990 voksede produktiviteten hos vores samhandelspartnere – målt som væksten i realt BNP ift. beskæftigelsen – med 2,1 pct. om året, når de enkelte landes udvikling sammenvejes med vægtene fra det effektive kronekursindeks.

Det er derfor svært at forestille sig en situation, hvor væksten i OECD-området i perioden 1995-2000 halveres til godt 1 pct. om året. I en sådan situation ville arbejdsløsheden i OECD-området som helhed vokse dramatisk – fra det i forvejen høje niveau.

I OECD-Europa er arbejdsløsheden i dag i størrelsesordenen ca. 10 pct. af arbejdsstyrken. Med en økonomisk vækst på kun 1 pct. årligt frem til år 2000 ville det sandsynligvis kræve en arbejdsløshed, der steg til klart over 15 pct. af arbejdsstyrken.

Det er svært at finde indikationer for, hvorfor en sådan udvikling skulle finde sted. I de fleste lande må arbejdsløsheden i disse år trods alt vurderes at være højere end det strukturelle niveau. Det fremgår bl.a. af den lave inflation og høje tal for den private opsparing.

For at opnå en vækst på 1 pct. vil den private opsparing i OECD-området skulle stige kraftigt. Det vil øve et nedadgående pres på renten.

Så høj en arbejdsløshed vil være markant inflationsdæmpende. Sandsynligvis ville der blive deflation, herunder afledte virkninger i form af faldende priser på de internationale råvaremarkeder.

En varig vækst i OECD-området som helhed på et så lavt niveau over en så lang periode vil være ensbetydende med varige ubalancer i landene af et omfang, der ikke er historisk erfaring for. Den økonomiske udvikling i efterkrigstiden har været kendetegnet ved, at økonomiernes ligevægtsskabende mekanismer har medført, at konjunkturfatninger bliver efterfulgt af en periode med vækst.

Det er ikke fundet umiddelbart muligt at gennemføre en beregning under de skitserede forudsætninger. Vanskelighederne knytter sig bl.a. til indregning af skøn for den internatio-